Käpylän musiikkiopiston tiedotuslehti 2/18-19

Kapula

Kapula

Käpylän musiikkiopiston tiedotuslehti 2/18-19

Lyhyesti keväästä.....3

Rehtorin palsta.....3

In memoriam Marja Olamaa.....5

Musiikkiopistot esillä Musiikkitalolla 6.-7.3.19 7

Kukuvitsa konsertoi Suomen Bulgarian suurlähetystössä.....8

Soiva talo la 4.5.19 - keväinen karnevaali lapsiperheille! 9

Kokeile uutta -viikko 11.-15.3.19.....10

- Opettajien vertaisoppimista ja uuden kokeilua.....14

Kesäksi musiikkileirille?.....15

Hannele Lehto - opiston ’grand old’ violin lady 16

Opiston verkkosivusto uudistuu vauhdilla.....22

Tasosuorituksista tavoitetauluihin ja taitokoreihin.....23

’Mistä tiesit tänne tulla’, Eeva Kunnas?.....25

Orkesteri matkaa Budapestiin.....28

Karusellitoimintaa päivitetään - ja konsertissa kuhisi! 29

Pianokollegio pohti taas Porkkalassa 31

Kannen kuva: Krookuksia töölöläisen talon sisäpihalla 3.4.19 /PP
Takakannen kuva tiirasta: Aurora Nupponen

Yhteystiedot
Kapulan toimitus: pirjo.pesola@kmo.fi
Käpylän musiikkiopisto, Taivaskalliontie 3, 00600 Helsinki
p. 050 449 8912 kanslia www.kmo.fi kanslia@kmo.fi

Lyhyesti keväästä

Kevät jälleen keikkuen tulevi! Nykyisten oppilaiden jatkoilmoittautuminen tulee tehdä Eepoksessa ennen 22.4.19!

Soiva talo järjestetään tällä kertaa yhteistyössä Helsingin tanssiopiston ja Kuvataidekoulun kanssa la 4.5. klo 11-13 Karjalatalolla, ks. s. 9.

Infotilaisuudessa ti 7.5. klo 18 saa tuoretta lisätietoa opiskelumahdollisuuksista opiston aulassa. Pienten musiikkiesitysten jälkeen voi myös keskustella opettajien kanssa. Uudet vanhemmat tervetulleita!

Oppilasvalinnat järjestetään tänä keväänä ti-ke 21.- 22.5.19. Oppilasvalintoihin ilmoittaudutaan 15.4. -17.5.19.

Opettajakunta on nuortunut jonkin verran, ja vanhasta kaartista jää jälleen yksi opettaja eläkkeelle tänä keväänä. (ks. juttu s. 16, Hannele Lehto).

Opiston Kevätkonsertissa 28.5.19 klo 19.00 Temppeliaukion kirkossa yhdistyy koko opiston kirjo. Tervetuloa!

Rehtorin palsta

Musiikkiharrastus ja yksilöopetus luo aina henkilökohtaisen siteen oppilaan ja opettajan välille. Side syntyy usein pitkän ajan ja monien elämänvaiheiden aikana. Joskus tuosta suhteesta tulee elinikäinen. Itse olen edelleen säännöllisesti yhteyksissä ulkomailla asuvan ensimmäisen viulunsoitonopettajani kanssa. Yksi omista entisistä oppilaistani on puolestaan nykyään kummityttöni, ja useiden oppilaitteni ylioppilas- ja rippijuhlia olen saanut olla viettämässä. Tällaisia tarinoita on meillä jokaisella alalla pitkään työskennelleenä. Ja mikä rikkaus se onkaan - molemminpuolisesti!

Edellä mainituista syistä on hyvinkin paljon väliä minkälaisia opettajia oppilaitokseen rekrytoidaan. Pidän rekrytointia yhtenä rehtorin tärkeimmistä työtehtävistä.

Meille tärkeä suzukiviuluopettaja Hannele Lehto on eläköitymässä ensi syyskauden alusta. Hänen siteensä musiikkiopistoon, kollegoihin tai oppilaisiin perheineen eivät varmasti pääse katkeamaan

hänen jatkaessaan Käpylässä suzukiopettajakouluttajana sekä suzukimummina.

Toinen pitkäaikainen suzuki-viuluopettajamme Marjukka Olamaa on menehtynyt sairauden uuvuttamana ja nukkunut rauhallisesti ikiuneen 27.2.2019. (Muistokirjoitus tämän lehden sivulla.)

Olemme kiitollisessa asemassa, että olemme jo 1,5 vuoden ajan saaneet monia upeita sijaisia paikkaamaan nopeastikin tulleita tilanteita. Tämän talven ja kevään aikana olemme kuitenkin työskennelleet järjestelmällisesti sijaistilanteen katkaisemiseksi ja viuluopettajien vakinaistamiseksi. Pitkäaikainen tuntiopettaja Salla Ahokanto vakinaistettiin toimenhaltijaksi 1.1.2019. Keväällä puolestaan avasimme haun yhdelle toimenhaltijalle ja yhdelle vakituiselle sivutoimiselle viuluopettajalle.

Saimme tehtäviin 44 hakemusta! Se on suuri määrä päteviä erittäin päteviä viulupedagogeja! Osoittaa mielestäni, että Käpylän musiikkiopisto on alallaan erittäin arvostettu. Meille halutaan tulla töihin!

Totesimme prosessissa useampaan kohtaan, että ongelma on erittäin positiivinen, kun on vaikea valita paras niin monesta hyvästä hakijasta. Rehtori teki - viulukollegion asiantuntevalla ja erinomaisella avustuksella - päätökset valittavista haastattelujen sekä opetus- ja soittonäytteiden perusteella.

1.8.2019 Käpylän musiikkiopistossa uutena toimenhaltijana aloittaa Kirsi Ruotsala. Sivutoimisena tuntiopettajana jatkaa sijaisena meillä jo keväällä ollut Sameli Vettenranta.

Tuuli Talvitie

Rehtori johtaa joukkoja edestä, tällä kertaa Karjalatalolla kokouksessa.

In memoriam Marja Olamaa

Käpylän musiikkiopiston pitkäaikainen viulunsoiton opettaja, yksi suzukipedagogiikan uranuurtajista Marja Olamaa, nukkui pois 28.2.2019 Helsingin Terhokodissa pitkäaikaisen sairauden uuvuttamana.

Marjukka oli kotoisin Käpylästä ja aloitti viuluopintonsa Käpylän musiikkiopistossa Kaarlo Kajanmaan oppilaana. Polku johti lopulta omille juurilleen ja Marjukka tuli töihin Käpylän musiikkiopistoon 1981. Hän piti tuona keväänä luentosarjan suzukiopetuksesta. Useita perheitä oli kuuntelemassa luentoja, ja siitä se alkoi syksyllä 1981. Perheiden aktiivisuus oli tuolloin silmiinpistävää.

Marjukka sai aikaan jotain sellaista perheiden keskuudessa, jota voi tänä päivänä vaan ihmetellä. Vanhemmat järjestivät keskenään tapaamisia ja olivat hyvin aktiivisia. Se oli luontaista tuohon aikaan suzukiperheiden kesken. Lasten “varjolla” syntyi vanhempien ryhmä. Vanhemmat järjestivät erilaisia tapahtumia ja oli varmaa, että jos jossain järjestelyissä tarvittiin apua, niin soitto vain joillekin vanhemmista, niin apu oli taattu.

Eräänä suzukipedagogiikan erikoisuutena ja myös vahvuutena voidaan pitää yhdessä tekemistä. Alusta lähtien soitetaan ryhmissä ja esiinnytään yhdessä. Vaikka suzukipedagogiikka ei ryhmäopetusta olekaan. Nykyään ryhmissä soittaminen pedagogiikasta riippumatta on hyvinkin tavallista. Mutta Marjukan aloittaessa Käpylässä ja tuodessa viuluryhmiä esiintymään, se herätti suurta innostusta ja ihastusta:”kuinka noin pienet voivat soittaa noin hienosti”?

Viuluryhmä esiintyikin kaikissa opiston vähänkin isommissa konserteissa. Ryhmää oli myös helppo lähettää vierailemaan mihin tahansa taatun laadukkuutensa ansiosta.

Kansainvälisyys on suzukiyhteisön tärkeä ulottuvuus. Niinpä Marjukka oli piankin mukana kansainvälisissä ympyröissä yhdessä kollegansa Hannele Lehdon kanssa. Saatuaan Euroopan Suzukiyhdistyksen myöntämät

kouluttajan oikeudet 1991, häntä pyydettiin pitkin Eurooppaa pitämään workshoppeja ja samalla hän toimi arvostettuna lautakunnan jäsenenä lukuisissa kansainvälisissä tutkinnoissa.

Kansainvälisyys toi mukanaan ryhmien vierailut moniin Euroopan maihin. Käytäntö jatkuu edelleen.

Opettajankoulutuksen Marjukka aloitti Suomessa 1992.

Marjukka toimi Suomen Suzukiyhdistyksen puheenjohtajana pitkään ja organisoi lukuisia kesiä Ellivuoren kansainvälistä suzukileiriä.

Suzukipedagogiikan ehkä tärkeimmän asian on Suzuki itse kiteyttänyt: “Vanhempien tärkein huolenaihe pitäisi olla se, että heidän lapsistaan kasvaa hyviä, tasapainoisia ihmisiä”.

Tuohon lauseeseen kätkeytyy samalla ajatus, että ei ole edes tarkoitus “tuottaa” ammattimuusikoita. Siitä huolimatta tai ehkä juuri hyvän huolenpidon seurauksena Marjukan “lapsikatraasta” on aikojen saatossa noussut useita eturivin ammattilaisia, joita soittaa maamme orkestereissa.

Käpylän musiikkiopisto haluaa jatkossakin vaalia Marjukan aloittamia perinteitä ja kunnioittaa hänen muistoaan.

Raimo Päiväläinen

Valokuvaus oli Marja Olamaan rakas harrastus. Kuva yllä: Aurora Nupponen

Musiikkiopistot esillä Musiikkitalolla 6.-7.3.19

Helsingin kaupunginorkesteri pyrkii lähentämään orkesteria ja lapsiperheitä - yleisökasvatusta siis. HKO onkin kutsunut jo toistamiseen kummilapsikseen kokonaisen ikäluokan, kaikki vuonna 2012 syntyneet helsinkiläislapset. Linkeistä palstan alla löytyy paitsi tietoa HKO:n kummilapsitoiminnasta, myös lyhyitä soitinesittelyvideoita vuosien varrelta!

Lapsiperheiden kutsukonsertteja oli kolme: ke 6.3. klo 17.00, 18.30 ja to 7.3. klo 17.00. Lisäksi maksullinen lastenkonsertti 7.3. alkoi klo 18.30. Konsertin pääteos oli Prokovjevin musiikkisatu Pekka ja susi. Konsertteihin osallistui noin 600 perhettä / konsertti, jälkimmäiseen 7.3. klo 18.30 konserttiin n. 850 perhettä.

HKO tarjosi myös musiikkiopistoille mahdollisuuden jakaa tietoa toiminnastaan kummilapsikonserttiin saapuville perheille Musiikkitalon aulassa 6.-7.3.19. Kahdeksan pääkaupunkiseudun musiikkiopistoa tarttui tarjoukseen.

Käpylän musiikkiopiston infotiskillä tietoa kaivattiin enimmäkseen soitinvalikoimasta ja oppilasvalinnan perusteista. Suurin osa perheistä kiirehti suoraan konserttiin, mutta paikka ja kohderyhmä oli opistoille periaatteesssa erittäin hyvä.

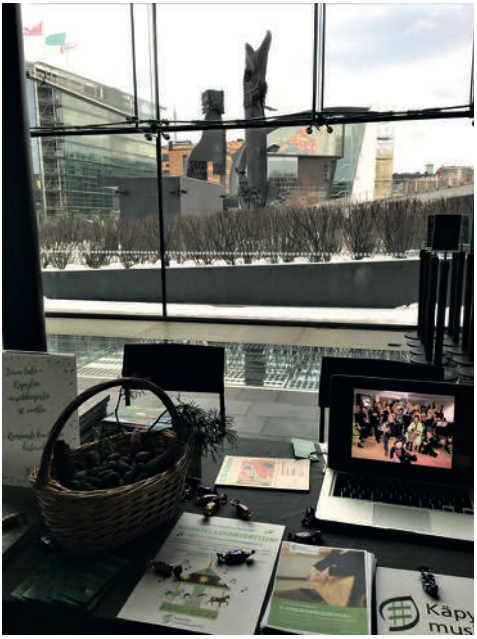

Infotiskillä tietoa, vaihtuvia kuvia ja käpyjä, tietty!

Joitakin juttutuokioita syntyi myös entisten Käpylän musiikkiopiston opiskelijoiden, nyt vanhempina paikalle kutsuttujen kanssa. He tulivat tiskille moikkaamaan, ja mukavat muistot lämmittivät infopöydän molemmin puolin!

https://helsinginkaupunginorkesteri.fi/fi/kummilapset

Soitinkokeiluja tai muuta musiikillista toimintaa esittelypisteillä ei järjestetty, koska samanaikaisesti päälämpiössä soivat erittäin nopeasti varatut Pienet alkusoitot, joissa meidänkin oppilaitamme on muissa yhteyksissä kuultu. HKO:n Annika Kukkonen organisoi infotiskeille tarvittavat välineet ja toimi apuna tehokkaan ystävällisesti yleisömassojen pyörityksessä.

Nämä alkusoitot jatkuvat myös tänä keväänä ja ensi syksynä, ja opistot voivat siis ilmoittaa niihin soittajia ja laulajia esiintymään ennen illan konserttia. Sinne halutessa pitää olla todella nopea, kun ilmoittautuminen aukeaa 24.4.19!

PP

Pirjo Pesola ja Maija Karhinen-Ilo (yllä) päivystivät tiskillä keskiviikkona, Tuuli Talvitie ja Anna Jaara torstaina.

Kukuvitsa konsertoi Suomen Bulgarian suurlähetystössä

Suurlähetystön sivuilta (ks. linkki alh.):
”Suomen Bulgarian suurlähetystö kutsui suomalaisen, bulgarialaista kansanlaulua esittävän Kukuvitsa-kuoron vieraakseen 20.12.2018. Kukuvitsaa johtaa Emmi Kujanpää, ja ryhmässä laulaa 11 taidokasta naislaulajaa. Ryhmä esitti suurlähetystöllä bulgarialaisia kansanlauluja. Kukuvitsa kuorolle sovittiin esiintyminen myös vuodelle 2019. ”
(Emmi Kujanpään käännös bulgarian kielestä)

Kukuvitsa konsertoikin ke 22.5.2019 klo 18 Bulgarian suurlähetystön Art Sauna -galleriassa, os. Kuusisaarentie 2B. Tilaisuus on avoin kaikille.

https://www.mfa.bg/embassies/finland/news/20181

Soiva talo la 4.5.19 - keväinen karnevaali lapsiperheille klo 11-13!

Tänä keväänä Soiva talo on keväinen karnevaali lapsiperheille! Nyt mukana ovat myös Helsingin tanssiopisto ja Kuvataidekoulu esityksillä ja pajoillaan! Karjalatalolla ja sen välittömässä läheisyydessä toimivat oppilaitokset ovat luontevia yhteistyökumppaneita Käpylän lapsiperheille suunnatulle tapahtumalle.

Karjalatalon isolle lavalle järjestetään pieniä, useita eri soittimia esitteleviä musiikkiesityksiä ja tanssiopiston opettaja Hanna Yli-Tepsa vetää tanssituokioita heidän tiloissaan ja kuvataidekoulu järjestää muovailupajan juhlasalin perälle!

Musiikki- ja tanssituokioiden lomassa perheet voivat käydä tutustumassa omin käsin soittimiin, joita yläkerran ja alasalin tiloissa esittelevät alan asiantuntijat, ao. soitinten opettajat.

Soiva talo -työryhmä kokoontui suunnittelmaan 4.5. karnevaalipäivää Karjalatalon ravintolaan lounaan merkeissä. Vasemmalta Annu Martikainen (Kuvataidekoulu), Tuuli Talvitie, Hanna Yli-Tepsa (Helsingin tanssiopisto), Virve Kallio (Kuvataidekoulu) ja Maija Karhinen-Ilo. Kuva: PP

Anni Juvonen opasti Soivan talon kokeilijoita käyrätorven kiemuroihin keväällä 2018.

Soivassa talossa pääsee käpälöimään ainakin kanteletta, käyrätorvea, kitaraa, harmonikkaa, huilua, selloa, viulua, fagottia!

Tilaisuus on ollut suosittu, ja toivotamme kaikki lämpimästi tervetulleiksi!

Kokeile uutta -viikko 11.-15.3.19

Viikko 11 oli opistossa erilaisen tekemisen viikko. Ajatuksena oli, että tuolloin voimme tehdä oppilaiden kanssa niitä asioita, joita normaaliviikkoina emme koe ehtivämme.

Niinpä oppilaat saivat kokeilla esim. improvisointia, soittaa kirkon flyygelillä luokkatunnilla ja saada palautetta usealta eri opettajalta, tutustua musiikkiteknologiaan, tutkia cembaloa ja viritysjärjestelmiä, tutustua vapaaseen säestykseen, soittaa pelimanniorkesterissa tai kitarabändissä, harjoitella rauhoittumisen taitoja satutunnilla, soittaa tai tanssia polskaa, kokeilla laulamista, tai rakentaa omia kappaleita biisipajoissa.

Erilaisia ryhmiä, joihin vanhemmat voivat suoraan ilmoittaa lapsiaan järjestettiin yli 20, ja opettajat organisoivat lisäksi keskenään paljon yhteisiä opetus- ja soittotuokioita, pienet sellistit kävivät esittäytymässä muskariryhmille ym. Mikäli avoimet pajat eivät oppilaalle sopineet, omat soittotunnit olivat em. viikolla hieman normaalista poikkeavia sisällöltään.

Avoimista ryhmistä ensimmäiseksi täyttyivät musiikkiteknologiaan liittyvät pajat.

Kyselin TEKNOLOGIAPAJASTA kokemuksia pianistilta. Taisto Ravela osallistui teknologiapajaan viikolla 11. Pekka Koiviston vetämässä pajassa tutustuttiin kahteen musiikintekosovellukseen, Applen Garage Bandiin ja pc:lle sopivaan Cakewalk-sovellukseen. Mukaan piti ottaa oma läppäri.

”Minulla oli aluksi vähän teknisiä ongelmia oman koneen ja ohjelman latauksen kanssa. Pekka selitti, mitä kaikkea niillä voi tehdä. Suurimmaksi osaksi asia oli tuttua, mutta tuli jotain uuttakin”, kertoo Taisto, joka on kokeillut vähän aiemmin Linux-pohjaista LMMS-sovellusta (LMMS eli Linux Multimedia Studio). ”Kiinnostus heräsi uudestaan. Voisi olla kiva, jos olisi opetusta lisää.”

La Folia oli yksi viikon alkuperäisteemoista, ja kappaleen eri versiot soivat niin kirkossa kuin opistollakin.

Vanhan musiikin asiantuntija Sini Vahervuo piti LA FOLIA -pajoja ja VIRITYSPAJOJA opiston Peilisalissa.

”Pidin puolen tunnin virityspajat ke 13.3. ja pe 15.3. klo 16.30. Molemmissa sessioissa paikalla oli pianisteja ja kitaristeja. Osa oppilasta oli ennen kokeillut cembaloa ja osalle tämä paja oli ensimmäinen kontakti cembaloon. Kerroin ensin hieman cembalon historiasta ja demonstroin äänen syttymismekanismista. Näytin virittämisrutiinini, eli miten viritän ensin viritysmittarin kanssa yhden oktaavin, jonka jälkeen oktaavi-intervallin avulla loput. Oppilaat saivat kokeilla virittää viritysmittarin kanssa tai unisonoon kaksi eri äänikertaa. Harjoittelimme erityisesti kuinka löytää oikea kieli ja miten löytää oikea vääntönopeus.”

LA FOLIA-PAJAT Sini veti ke 11.3. ja 13.3. klo 17-18 . ”Molemmissa pajoissa laulettiin ja taputettiin rytmejä soittamisen lisäksi. Keskiviikkona opetuksen pääpainotus oli harmoniossa ja cembalossa, sillä pianisteja oli tällöin ryhmässä eniten (myös

yksi kitaristi ja nokkahuilisti, joka sai soittaa cembaloa). Molemmissa ryhmissä keksittiin ensin laulaen ja sitten soittaen stemmoja.

Perjantain isossa ryhmässä mukana oli pianistien lisäksi yksi kitaristi, nokkahuilisti, kaksi viulistia ja sellisti, eri ikäisiä ja tasoisia oppilaita. Pajan tavoitteena oli tutustua folian sointukulkuun ja keksiä oma kahdeksan tahdin variaatio, jonka nauhoitan ja nuotinnan (ja lähetän opettajalle muistoksi/inspiraatioksi).

Molempien ryhmien kanssa aloitettiin yhteismusisointi suomalaisen Lampaanpolskan parissa d-mollissa. Lausuin säkeitä esimerkiksi, ja oppilaat toistivat perässä. Lauloimme cembalon säestyksellä.

Seuraavaksi tutustuimme a-mollissa ”Espanjalaiseen hullutteluun” eli folian bassolinjaan ja sen soinnuista kehitettyyn melodiaan. Stemmojen keksiminen aloitettiin c- ja h-säveliä vaihtelemalla sekä vain korvan avulla että teoreettisemmin kolmisointujen säveliä miettien. Jokainen soittaja sai pysyä soittimelleen sopivassa roolissa ja stemmassa.

Seuraavaksi jokainen sai taputuskuoroon liittyessään taputtaa oman rytmin, jonka kirjoitin taululle muistiin. Tätä rytmiä oppilas sai soittaa ensin 1) aina yhdellä sävelellä per tahti, ja sitten aloimme lisäämään muita säveliä joko tahdin 2) asteikon tai 3) kolmisoinnun sävelillä (ja mahdollisesti 4) sekä että). Nauhoitimme valmiit kierrot siten, että ensin hiljaisimmat soittimet yksi kerrallaan tulivat mukaan ja pysyivät stemmoissaan, ja lopulta kaikki soittivat tutti kun kovaäänisimmät tulivat mukaan.

Molemmat tilaisuudet olivat keskustelevia mutta luentotyyppistäkin oli. Hienosti kaikki oppilaat osallistuivat yhdessä tekemiseen”, kertoo Sini.

Pianistien LUOKKATUNTEJA Koskelassa - esiintymisharjoitusta!

Pianokollegio kehitti kirkkoon Kokeile uutta -viikolle uuden formaatin: oppilaat tulivat esittämään kappaleitaan - jotka eivät välttämättä olleet loppuun hiottuja - ja saivat soitostaan palautetta useammalta paikalla olleelta pianon ja harmonikan opettajalta.

Yo-kirjoituksia puurtava Meri Miettinen oli eräs soittajista.

”Oli kiva kuulla muiden soittoa, sai perspektiiviä omaan soittamiseen. Muiden kappaleista oppi, ja itselleenkin sai ohjeita toisten saamista palautteista; huomasi, että tuon asian voisin itseltäkin korjata. Eri opettajilla on myös eri mielipiteitä, eri painotuksia. Toinen kiinnittää huomiota tulkintaan ja ilmaisuun, ’fiilikseen’, toinen antaa enemmän palautetta tekniikasta ja yksityiskohdista, mikä oli kiinnostavaa.

Piano on myös aika yksinäinen soitin. Tuossa kirkon tilaisuudessa oli enemmän tiimimeininkiä ja annoimme myös toisillemme palautetta, vertaisarviointia. Konserteissa on iso paine, esiintymistilanne luo painetta. Kirkossa oli erilainen, rennompi, ’työstetään yhdessä’ -tilanne.”

LATIN-PAJA

”Pidimme Risto Kydön kanssa Latin-pajan viikolla 14.3.2019 klo. 18.30-19.30. Paikalla oli yhteensä viitisentoista Janinan ja Aija Lehtosen huiluoppilaita sekä Risto Kydön piano-oppilas. Teimme samban rytmiikkaa, soitimme Sambalele-kappaleen sambarytmiryhmällä ja huiluilla, lisäksi Tito Puenten Oye como va -kappaleen laulaen ja soittaen.

Lopuksi tanssimme salsaa ja opettelimme askelia Tiempo Habana- orkesterin musiikin säestyksellä”, kuvaili Janina Lehto Latin-pajan toimintaa.

BIISINKIRJOITUSPAJOISSA
Maija Helve, Tytti Metsä ja Pirjo Pesola kokeilivat oppilaiden kanssa biisien keksimistä, rakentamista. Aihetta voi lähestyä todella monesta vinkkelistä, mutta nyt tulokulmana olivat sanat tai riimit.

Biisejä työstettiin opettajaparien avustuksella: Maija Helveen parina keskiviikkona oli Pirjo Pesola ja torstaina Tytti Metsä. Nopeasti oppilaat saivat juonesta kiinni ja kappaleiden aihioita syntyi.

”Biisinkirjoituspajat toimivat hyvin kahden opettajan voimin. Aika eri lailla eri ryhmissä kappaleita valmistui. Jossain ryhmässä pieniä Garage-band -ohjelmalla tehtyjä melodianpätkiä ehdittiin liittää yhteen, ja se kuulosti aika kivalta!”, toteaa Maija Helve.

Maijan ja Pirjon ryhmissä oppilaille annettiin ensin valittavaksi sanoja, joista lähteä liikkeelle. Yksi verbi, yksi substantiivi ja yksi adjektiivi. Kun niitä nostetaan pinoista satunnaisesti, ja liitetään yhteen, tulee todennäköisesti hassu lause. Ja sehän on mainiota materaalia luoviin ratkaisuihin! Lauseen rytmitys ja mahdollinen kirjoitus melodiaksi, sitten soinnutus - ja siinähän onkin jo hitti valmiina.

Myös Pirjon yksin pitämissä biisipajoissa lähdettiin liikkeelle sanoista, tällä kertaa Jukka Itkosen hauskoista runoista ja niiden palasista. Vapaaseen säestykseen tutustui viisi soittoparia, ja biisejä kirjoitti yhteensä neljä paria soittajia.
Kokeiluviikolla aloitetun työn tuotoksia kuullaan myöhemminkin, konsertissa **pe 03.05.19 klo 18.00: Sävelideat soimaan** - Musiikin perusteiden ryhmien sävellyksiä ja sovituksia - mm. kokeiluviikon tulokset kuuluville! Paikkana Koskelan kirkko, tervetuloa!

OPETTAJIEN VERTAISOPPIMISTA JA UUDEN KOKEILUA

Opettajatkin taipuivat tekemään Kokeile uutta -viikolla jotain ennen kokeilematonta. Viikon 11 erikoisaikatauluihin oli ujutettu myös opettajien vertaisoppimista Kamusalissa, ti 12.3 klo 11-14 ja päivän aikana menimme mukavasti epämukavuusalueillemme. Esim. salsan askeleet ja mykkäfilmin säestys tuntuivat virkistäviltä uutuuksilta. Opistossamme on paljon sellaista erityisosaamista omien opettajien joukossa, joka ei tavallisesti tule esiin.

Koukuttavaa salsaa opettajille opetti huiluopettaja Janina Lehto - joka siis myös laulaa ja soittaa huilua kuubalaisessa salsayhtyeessä. Opintosihteerimme Anna

Jaara herätteli meitä pohtimaan musiikkipedagogiikan ja musiikkiterapian rajapintoja, näkökulmien eroja.

Pienestä voi aloittaa, demosi kamulinjan viuluopettaja Saija Teirikangas, joka näytti viulusta pitäen esimerkkejä siitä, miten opettaa improvisointia. Tytti Metsä, jonka aiheena niin ikään oli improvisointi, haastoi opettajat säestämään hengästyttävän nopeasti etenevää, hauskaa mykkäelokuvaa!

Martin Gripentrogin harjoituskappale perustui moodeihin. Miksottiisi - miksolyydinen sottiisi - toimi erityisen hyvin improamisen virikkeenä! Martin oli kehitellyt meille sävelmän, joka korosti asteikon poikkeavuutta (duuriasteikon 7. sävel alennettu). Opettelimme melodian korvakuulolta, sitten lisättiin bassostemma ja sointuja, ja lopulta soitimme jotain soitinta koko opeköori yhdessä. Martin on 'pääaineeltaan' kitaristi (ja opettaa kamulinjalla myös musiikin perusteita), mutta harjoitus miksolyydisen melodian muuntelusta runkosävelten pohjalta toimii yhtä hyvin muillakin soittimilla.

Pekka Koivisto esitteli lyhyesti Cake walk ja Garageband -ohjelmistoja. Opettajakunnan tunnelma esittelyjen jälkeen tuntui olevan lähinnä hämmennys kaikkien mahdollisuuksien edessä. Aikapula uuden oppimiseen on monelle ongelmana; normaalin työviikon sisään ei jää riittävästi aikaa paneutua houkutteleviinkaan uutuuksiin musiikin tekemisen saralla.

Kokeilimme ja koimme uusia asioita. Toivottavasti jokainen viikkoon osallistunut oppilas ja opettaja koki jonkin elämyksen tai kokemuksen. Ehkä valaistui: "tätä haluan lisää" tai "tämä ei ole minun juttuni".

Jotakin päissä liikehti, uskallan väittää.

PP

****

Kesäksi musiikkileirille?

Tiedoksi innokkaille soittajille ja laulajille: Musiikkilehti Rondossa on taas julkaistu ensi kesän musiikkileirikalenteri hakutietoineen. https://rondolehti.fi/
Rondo Classic no 4/2019

Hannele Lehto - opiston ’grand old’ violinlady

Hannelea ei kyllä oikeastaan voi sanoa old ladyksi, sillä vauhtia hänellä riittää niin, että nuorempia heikottaa. Haastattelin Hannelea mm. viulistien Espanjan matkasta ja mietteistä työntäyteisen opetuskevään keskellä.

”Viimeinen reissu? Ehkä”, nauraa Hannele. Juttelen Hannelen kanssa siis aiheesta suzukiviulistien matka Espanjaan, mistä Salla Ahokanto kirjoitti jutun opiston blogiin (ks. https://kapylanmusiikkiopisto.wordpress.com/).

Matkaviulut näkevät maailmaa.

Esiintymismatkat selvästi innostavat oppilaita harjoittelemaan. Hannele kertoo pyrkineensä järjestämään säännöllisin väliajoin oppilailleen näitä matkoja, konkaripedagogin tyyliin. ”Noin kymmenkunta matkaa ulkomaille on tullut tehtyä”, arvioi Hannele. ”Viime vuonna kävimme Raahessa sikäläisten suzukiviulistien vieraina.”

Hannele arvioi, että Espanjan matka oli ehkä mittavin itse järjestetyistä reissuista. Asioiden hoitamisessa auttoivat kovasti Salla Ahokannon kontaktit ja käytännön järjestelyt. Ryhmä otettiin lämpimästi vastaan.

Heti saapumispäivän iltana oli yhteiset treenit, jonka jälkeen nautittiin paikallisten järjestämät iltapalat. Kielenä käytettiin englantia, joka nuorten keskuudessa toimi erittäin hyvin, aikuisilla välillä onnahdellen.

Matkaa varten harjoiteltiin noin 3,5 kuukautta ohjelmistoa, joka koostui luonnollisesti pitkälti suzukikappaleista. Fiesta Andaluza -kappale tuli kuitenkin ohjelmistoon mukaan erityisesti matkaa silmällä pitäen. ”Sattui vielä sopivasti, että Espanjassa vietetään Andaluzia-päivää (virallinen pyhäpäivä) juuri matkan aikoihin, ja paikalliset innostuivat kovasti kappaleesta!”

Paikallisille suzukikoulun viulisteille lähetettiin etukäteen Merikannon ja Kuulan kappaleita. Kuten Sallan blogista käy ilmi, yhdessä soittaminen onnistuu, kun kaikille on sopiva (Multilevel), helppo tai haastavampi stemma.

”Joissakin kappaleissa kaikkein pienimpien ’stemma’ oli musiikkiliikuntaa”, kuvailee Hannele, kaikille jotain tehtävää. Näppärityyliin. ”Isot ovat esimerkkinä pienemmille.” Reissu jäi oppilaille selvästi mieleen mukavana. ”Lentokoneessa paluumatkalla jo kyseltiin, minne seuraavaksi.”

Suzukimetodi on levinnyt laajalle Espanjassa. ”Kulovalkean tavoin. Se varmaan sopii hyvin perhekeskeisille espanjalaisille perheille”. Pohdiskelemme kansakuntien kasvatustapojen eroja Pohjoismaissa ja muualla Euroopassa. Tietty tiukkuus espanjalaisten tapakasvatuksessa ja suzukimetodin säännönmukaisuus, selkeys, toimivat ilmeisen hyvin yhteen.

Suurimmalla osalla lapsista oli oma perhe mukana, ja osa jäi vielä soittojen päätyttyä viettä-

Hannele Lehto itse Shin'ichi Suzukin ohjauksessa Corkyssa huhtikuussa 1985.
Kuvan taustaa: Irlannin television halutiin gurun demonstraatio, ja Hannele istui sopivasti konferenssisalin eturivissä. "Tule lavalle!" pyysi Suzuki. Hannele tajusi pyytää tuntemattoman kollegan nappaamasta kuvasta kopion itselleen.

mään viikonloppua Aurinkorannikolla. Hannelelta oli matkalla mukana 12 oppilasta perheineen sekä oma huollettava, lapsenlapsi Emil, 8v., joka on viuluopissa Hannelella.

Hannelen oma soittaminen kytkeytyy vahvasti Seppo Tukiaiseen. Hannelen omaa viuluopettajaa Turussa sijaistanut Tukiainen tuntui nuoresta Hannelesta sopivalta opettajalta, ja hän halusi Sibelius-Akatemiaan päästyään Tukiaisen oppilaaksi.

"Seppo antoi paljon myös pedagogiikkaopettajana. Hän on sellainen 'jalat maassa' -opettaja. Jouduimme pedissä mm. miettimään, minne työllistymme. Seppo ohjasi opiskelijoiden ajattelua realistisesti kohti opettajuutta tai orkesterisoittoa."

Yhteys Seppo Tukiaiseen on vieläkin tiivis, ja Hannele toimii mm. tuomaristossa Tukiainen-viulukilpailuissa vuosittain.

Hannele Italia Saluzzossa, vuonna 2015.

Hannelen kanssa soittaneena ihastelen Hannelen kaunista viulusointia, joka on ilmeisen hyvin periytynyt myös oppilaille. Harrastajien lisäksi huomattava määrä oppilaista on päätynyt myös ammattilaisiksi musiikkialalle.

Kapulan toimittajalla on myös henkilökohtainen kytkös Hanneleen ja viuluopetukseen. 5-vuotiaana Elina-tyttären pediryhmään Sibelius-Akatemiaan harjoitusoppilaaksi värvätty tyttäremme soittaa nyt viulua Turun harrastajaorkestereissa sekä lääkisläisten speksibändissä nauttien suuresti tästä elämänikäisestä taidosta. Kiitos Hannelen aktiivisuuden!

Hannele, oletko oikeasti jäämässä eläkkeelle nyt keväällä? ”Tuuli-rehtorikin kyseli, olenko ihan varma, mutta kyllä olen! Jos 43 vuotta päätoimisuutta tulee täyteen, pitää osata lähteä ajoissa”, vitsailee Hannele.

Opetusta kädestä pitäen, pitkän uran ydinosaamista. Näyte Ellivuoren leiriltä, viisivuotias Axel viuluopissa vuonna 2009.

Käpylän musiikkiopisto on ollut Hannelelle ”The Thing”, vaikka hän opettikin aluksi Pohjois-Helsingissä, Espoossa ja Keravalla. ”Keravalla tein samalla suzukiopettajaopintoja, kun minulla oli 52 oppilasta heti alkuun. Lapset saivat 15 minuuttia opetusta viikossa.”

Voin vain etäisesti kuvitella, millaista on kohdata tämä määrä lapsia intensiivisesti joka viikko, mutta Hannelella virtaa on ilmeisesti ollut riittävästi jo silloin!

”Luokkatoverit alkavat eläköityä, sitä alkaa miettiä elämää ja työtään. Täytyy muuttua, maailma on muuttunut. Koulunkäynti on muuttunut niin vaativaksi. Pitäisi vielä jaksaa mennä nuorten maailmaan mukaan, opetella jatkuvasti uusia härpäkkeitä ja laitteita... Omaa mielikuvitusta

Hannelella oli Espanjan matkalla mukana nuori viulistinalku, Elina-tyttären poika Emil.

ja energiaa pitää käyttää työssä paljon eikä iltapainotteisuus tee työstä helpompaa. Ajatus eläkkeelle jäämisestä tuntuu helpotukselta, voisi vaikka vielä pyöriä vähän ihan kädet taskussa!”

Hannelen tuntien hän EI tule pyörimään kädet taskussa. Opettajakoulutus kuulemma jatkuu, sijaisuuksia voi tehdä sen verran, että rikkovat hieman eläkeläisen liiallista rauhaa, kolme lapsenlasta saa nyt, juuri oikeassa iässä paljon aikaa, rakkautta ja tukea arkeen isovanhemmilta. Myös alttoviulistipuoliso Atso jäänee eläkkeelle Radion sinfoniaorkesterista yhtä aikaa Hannelen kanssa.

Musiikkia ei Hannelen elämästä tule puuttumaan tämän jälkeenkään koko perheen (muusikoita kaikki tyynni!) ammatinvalinnat tietäen.

Kollegana Hannele ansaitsee vähintään platinaisen papukaijamerkin ja kosolti kiitollisuutta. Luotettavampaa kollegaa saa etsiä!

PP

Viulistien vierailu Espanjan Aurinkorannikolla paikallisen suzukikoulun vieraina sujui varsin hyvin. Salla Ahokanto (alla oik. kuvassa espanjalaisen kollegan kera) kirjoitti aiheesta opiston blogiin: https://kapylanmusiikkiopisto.wordpress.com/

Opiston verkkosivusto uudistuu vauhdilla

Aloitimme viime syksynä Käpylän musiikkiopistossa verkkosivujemme uudistusprojektin, sillä nykyiset verkkosivumme oovat auttamattomasti vanhentuneet sekä teknisesti että visuaalisesti. Uudistusprosessi on ollut yllättävänkin pitkä: ensin päätettiin uudistuksen tavoitteista ja tarpeista, sen jälkeen kilpailutettiin ja valittiin tekijät, haettiin inspiraatiota ja ohjeita visuaaliseen suunnitteluun opettajien työpajasta ja muilta verkkosivuilta. Vasta kuluvan vuoden alusta on päästy konkreettisen tekemisen äärelle.

Verkkosivujen uudistuksen ohessa päädyttiin raikastamaan myös opiston logo ja muu visuaalinen ilme. Raikastettu ilme ja logo heijastelee opiston opettajien valitsemia, opistoa kuvaavia adjektiiveja: asiantunteva, humaani, mutkaton, lämmin, viihtyisä. Sekä ilmeen uudistamisesta että verkkosivujen visuaalisesta suunnittelusta vastaa graafinen toimisto Days Agency. Teknisestä toteutuksesta vastaa puolestaan Luova toimisto La&La.

Tällä hetkellä ilmeuudistus on tehty ja se on julkistamista vaille valmiina. Maistiaisena tulevasta on yllä uudistettu logomme. Ilme tulee tulevaisuudessa kaikille tutuksi uusilla verkkosivuilla, opiston tulevissa painojulkaisuissa ja julisteissa. Myös verkkosivujen suunnittelu on jo pitkällä ja niiden tekninen toteutus alkamaisillaan. Verkkosivuissa on panostettu erityisesti niiden käyttäjälähtöiseen suunnitteluun. Ajankohtainen tieto tulee nousemaan aiempaa paremmin esille ja musiikkiopiston erilainen opintotarjonta on selkeämmin jäsennelty, jotta tieto opinnoista on saatavissa nopeammin ja helpommin.

Uudet verkkosivut julkaistaan kesäkuun alussa, kun kevään tärkeät tapahtumat on ohitettu ja katse alkaa siirtyä seuraavaan lukuvuoteen.

Kirsi Kähkönen

Tasosuorituksista tavoitetauluihin ja taitokoreihin

Opettajakunta on urakoinut uuden opetussuunnitelman parissa koko kuluneenkin lukuvuoden. Kaikki kollegiot ovat saaneet uuden opetussuunnitelman mukaisten perusopintojen sisällöt ja etenemisen kriteeristöt valmiiksi.

Tekstit on nyt siirretty Eeposoppilashallintojärjestelmään tavoitetauluiksi. Ensimmäinen tavoitetaulu on jo otettu tositoimiin: pilottina toimii syksyllä aloittaneelle piano-oppilaalle avattu tavoitetaulu.

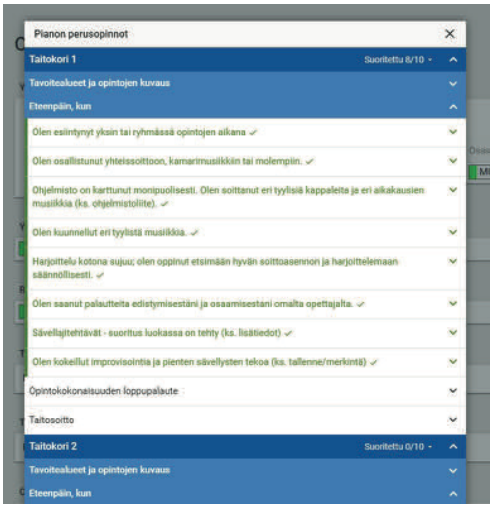

Taitokorista toiseen siirrytään, kun korien kriteerit täyttyvät, asiat opittu.

Mikä on tavoitetaulu?
Eepoksen tavoitetaulut ovat soitin- tai soitinryhmäkohtaisia ohjeistuksia ja kriteeristöjä oppimisen ja edistymisen seurantaan ja tueksi. Ne toimivat sekä opettajan muistin tukena, checklistana, että tiedonvälityksessä vanhemmille.

Tavoitetauluissa kuvataan opiston yhteisesti sovitut oppimistavoitteet, kyseisen oppiaineen oppisisällöt sekä kriteeristö, joka määrittelee kunkin taitokorin täyttymisen. Niistä siis selviää, mitä asioita musiikkiharrastuksessa tavoitellaan, miten oppilas etenee, mitä tunneilla tehdään.

Perusopintojen tavoitetaulut koostuvat kaikilla soittimilla neljästä taitokorista.

Tavoitteiden asettelussa näkökulma on vahvasti oppilaslähtöinen, mutta kannustavat ja realistiset tavoitteet laaditaan yhdessä opettajan kanssa.

Kun esiintymisiä, arviointia, oppimista, musiikin hahmottamista, improvisointia ja säveltämistä on kertynyt tai tehty tarvittava määrä, opettaja ruksailee tavoitetaulun kriteeristöstä osioita suoritetuiksi.

Eepokseen kirjataan muistiin myös oppilaan soittamat kappaleet eli ohjelmisto, esiintymiset ja osa arvioinneista.

Taitosoitto - esiintyminen ilman arviointia

Opintokokonaisuudesta/taitokorista toiseen siirryttäessä oppilas saa esittää vapaasti valitsemansa kappaleen/kappaleet konsertissa tai muussa sopivassa tilaisuudessa. Halutessaan oppilas voi järjestää kokonaisen konsertinkin tai soittaa taitosoiton yhteissoittona. Tätä esiintymistä arvioidaan vain aplodein! Taitosoitto sinetöi taitokorin, ja oppilas etenee seuraavaan taitokoriin.

Vaikka taitosoitosta ei saa enää kirjallista “tasosuoritusarviointia” tai numeroa, ei oppilas kuitenkaan jää ilman arviointia tai palautetta. Päinvastoin. Arviointi ja konsertti on uudessa opetussuunnitelmassamme käännetty ikään kuin toisin päin. Ensin arvioidaan eri tavoin. Prosessissa korostuvat oman opettajan

Opetussuunnitelmatyöryhmä, Ohjus (vas. Anni Juvonen, Tuuli Talvitie, Maija Karhinen-Ilo, Maija Helve, Pirjo Pesola), kokoontui 1.3.19 Porkkalassa miettimään mm. syventävien opintojen rakennetta ja opettajien tulevia Eepos-käytänteitä. Kuva: PP

ja oppilaan itsearviointi, myös vertaisarviointi sekä muiden opettajien antamat palautteet ja kehitysehdotukset. Niiden pohjalta oppilas voi ja ehtii vielä hiomaan soittoaan ja taitosoitto on kuin juhlallinen karnevaali opintokokonaisuudesta toiseen siirryttäessä.

Neljän taitokorin jälkeen syventävät opinnot
Syventävissä opinnoissa opiskelijan omat valinnat ovat pääroolissa. Opintojen rakenne ja toteutus tulee muuttumaan, keventymään nykyisistä musiikkiopistotason vaatimuksista.

Eepos - musiikkiopistojen Wilma
Oppilashallintojärjestelmä Eeposta työstetään Oksidia-yrityksessä jatkuvasti. Oppilaan Eepos-applikaation piti olla jo keväällä käytössämme, mutta tuotanto on hieman viivästynyt. Opiston kannalta pidämme parempana applikaation parannusten odottelua ja käyttöönottoa vasta syksyllä.

’Mistä tiesit tänne tulla’, Eeva Kunnas?

Eevalla on useampikin linkki Käpylään: 1) Marja-Leena Mäkilä, 2) suzukiopettajaksi kouluttautuminen, 3) Tuuli-rehtorimme. Joku saattaa muistaa Tuuli Talvitien esittelyjutusta kuvan, jossa melkoisen pieni tyttö soittaa huilua opettajan näkyessä taustalla. Eevahan siellä.

Kapulan toimittajan kuvista löytyy myös otos, jossa Marja-Leena Mäkilän läksiäisissä joku vuosi sitten entiset oppilaat ovat Leenaa vastassa Koskelan kirkon portailla. Eevahan se taas siinä.

Käpylässä Eeva on pyörähtänyt useaan otteeseen, erityisesti suzukikoulutusten myötä. ”Kesällä 2015 tein suzukiopettajakoulutuksen 5-tason Marja-Leenan ohjauksessa”, kertoo Eeva. Marja-Leena Mäkilä oli Eevalla jo Stadiassa didaktiikan opettajana.

”Silloin kävimme läpi erilaisia metodeja, Colour Keys, Suzuki ym. Leena vinkkasi sitten myöhemmin uuden suzukiopekoulutusryhmän alkamisesta. Siitä lähti uusi kouluttautuminen.”

Onko suzukipedagogiikan opiskelu vaikuttanut perinteisten oppilaidesi opetukseen?

”Olen ottanut siitä asioita myös heille; suzukivihkojen ohjelmistoja, kappaleiden kuunteluttamista ja vanhempien sitouttamista.” Nykyään musiikin esimerkkien kuuntelu onkin helppoa, kun verkosta löytyy runsaasti hyviä (ja huonoja!) malleja. ”Vertailkaa!”, kehottaa Eeva.

Hämeenlinnassa syntynteelle Eevalle on opiskelu aina maistunut. Tie huilistiksi kulki Seppo Lehtisen ohjauksen (Hämeenlinnan musiikkiopisto, nyk. Sibeliusopisto) ja musiikkileirien jälkeen Stadiaan (nyk. Metropolia) ammattikorkeakouluopintoihin Tommi Koivuniemen ja Anja Voipion huiluoppiin.

Eeva soitti Metropoliassa huilun A-kurssin Eeva Heikkiän ohjauksessa jo vuonna 2010. ”Eeva Heikkilä on ehkä eniten vaikuttanut soittooni aikuisiällä”, toteaa Eeva eri opettajista. YAMK-tutkintoon kuuluvat muut opinnot Eeva sai pakettiin vuonna 2016, Tampereella.

”Haluan jatkossakin opetella ja oppia uutta. Ideoita kerään mm. suzukikoulutuksista, joihin tungen mukaan vieläkin, vaikka ylin taso on tehty”, nauraa Eeva.

Tulikärpästen Tarina : yhteissoittoa eritasoisille huiluoppilaille Kunnas, Eeva (2016) Tampereen ammattikorkeakoulu
https://www.theseus.fi/handle/10024/117806

Opinnäytetyö kuului opiskeluun Tampereen amk:ssa. Eevaa alkoi kiinnostaa, miten yhteissoitto toimii eri ikäisten ja tasoisten soittjaien kesken. Eeva tutki ryhmäopetusta Tulikärpästen tarinan esitysprojektin avulla. (Lue yllä olevasta linkistä tarkemmin!) Yhdessä soittaminen eri tasoisten soittajien keskenhän on vanha perinne. Voiko se toimia? Kuulostaako näppäriltä?

Tulikärpästen tarina on musiikkisatu, jonka juonen on kirjoittanut ja musiikin sovittanut Noelle Perrin. ”Siinä on yhdeksän kappaletta, 2-3 stemmaa ja ’ei-ihan-helppo’ pianosäestys.

Kappaleet ovat sovituksia klassikoista, esim. Eläinten karnevaalin Leijona, osa Dvorakin sinfoniasta Uudesta maailmasta tai Mahler-viittaus Jaakko-kulta

melodiasta. Kaikissa kappaleissa on aina myös erittäin helppo stemma, joka on joko Maijan karitsa tai Tulikärpäset (Fireflies) suzukivihkoista. Näin pienimmätkin pääsevät mukaan soittamaan isojen kanssa.

Tulikärpästen tarina on esitetty kolmesti, Helsingissä, Hämeenlinnassa ja Tampereella, missä ”120 huilistia oli lavalla ja porukkaa vaan tulvi ovesta lisää sisään!” Eeva haaveilee uudesta Tulikärpäs-esityksestä vielä lähivuosina.

”Hämeenlinnassa toteutettu musiikkisatuprojekti voitiin kyselyjen perusteella todeta onnistuneeksi. Alku- ja loppukyselyiden välillä ei ollut suurta eroavaisuutta vastauksissa, mutta nähtävissä oli selvä myönteisen painotuksen vahvistuminen.

Opettajien vastauksista puolestaan kävi ilmi, että heidän laajasta koulutustaustastaan huolimatta eritasoisten oppilaiden ryhmää pidettiin haastavampana kuin samantasoisista koostuvaa. Tätä ei pidetty silti negatiivisena

Eeva Kunnas opettaa torstaisin Peilisalissa.

asiana, vaan siihen annettiin vastauksissa selkeä ohjeistus, jonka varassa toimia.

Lähtökohtana onnistuneelle eritasoisten ryhmätunnille pidettiin huolellista suunnittelua, niin tuntiaikataulun kuin ohjelmistovalintojen osalta. Sekaryhmä koettiin oppilaiden osalta hyödylliseksi, olivat osallistujat sitten lapsia, teini-ikäisiä, vastaalkajia tai edistyneitä.

Musiikillisten hyötyjen lisäksi painoarvoa saivat sosiaaliset aspektit.” (ote opinnäytejulkaisun tiivistelmästä)

Janina Lehto jäi äitiyslomalle, ja Eeva astui remmiin toistaiseksi. Eevalla on kiinnostava harrastus kissan ja teenjuonnin lisäksi: Instagram (iepukka). ”Sieltä löytyi hauska sovellus, jolla voi mm. lähettää kaverille stemman, ja hän lisää siihen toisen stemman, acappella -app (AppStore). Menkää katsomaan!

Tuntuisi siltä, että Eeva tulee sulautumaan varsin helposti Käpylän työyhteisöömme. Lämpimästi tervetuloa!

PP

Orkesteri matkaa Budapestiin

Ahti Valtonen johdattaa soittajansa jälleen kohti Euroopan esiintymislavoja. Tällä kertaa matkalle saadaan mukaan myös rehtori, Tuuli Talvitie. Juniorijouset ovat harjoitelleet ohjelmaa pitkin lukuvuotta, ja **matkakonsertti** soi **Herttoniemen sairaalassa, la 13.4. klo 13.30**, tervetuloa!

Huhtikuun lopun matkasta toivottavasti lisää opiston blogissa, kunhan matkaajat ovat reissusta toipuneet.

Myöhemmin keväällä, 16.5.19, Ahdin viulistit ovat esillä Cremonan viulunrakentajien saapuessa Helsinkiin. Kytkös maailmankuuluihin viulunrakentajiin juontuu orkesterin edelliseltä matkalta, ks. edellinen, syksyn 2018 Kapula, linkki sivun alaosassa!

http://www.kmo.fi/easydata/customers/kapylamo/files/kapulat/marras_2018.pdf

Karusellitoimintaa päivitetään - ja konsertissa kuhisi!

Karuselliopetus on osoittautunut hyväksi vaihtoehdoksi niille perheille, jotka haluaisivat lapselle musiikkiharrastuksen, mutta soittimen valinta tuntuu vaikealta tai soittimia ei tunneta riittävän hyvin.

Karuselliopetuksen aikana lapset saavat ryhmäopetusta, jossa opitaan musiikin perustaitoja. Formaattiin kuuluu myös soitinesittelyjä sekä soitinkokeiluja.

Karusellilukuvuoden jälkeen suurimmalle osalle onkin jo valikoitunut se ”oma soitin”.

Peruslinjan karuselli on viime vuosina ollut puhallinpainotteinen, mutta toiveita myös muiden soittimien ottamiseen karusellin valikoimaan on kuulunut. Tämä viesti on kuultu, ja tulevana lukuvuonna soitinvalikoimaa hieman laajennetaan ja koko karusellin konseptia muutetaan.

Karuselliin ei tänä keväänä pyritä, vaan sinne pääsee ilmoittautumalla. Mahdollinen “oma tuleva soitin” valitaan lukuvuoden lopulla kokeilujen, sekä perheen ja

Karusellikonsertin 11.3.19 esiintyjiä pienemmästä päästä.

opettajan yhteisen neuvottelun perusteella karusellissa esiteltyjen soitinten valikoimasta. Lukuvuoden jälkeen on mahdollista jatkaa yksilöopetuksessa opettajan suosituksesta tai pyrkiä oppilasvalinnan kautta mihin tahansa soittimeen.

Janina Lehto ehti juuri juontaa vielä tämän kevään karusellikonsertin 11.3.19 ennen siirtymistään äitiyslomalle. Ensi syksystä lähtien sekä perus- että kamulinjan karusellit pyörivät Karjalatalolla maanantai-iltaisin Saija Teirikankaan vetäminä.

Karusellikonsertissa kuhisi!

Kevään 2019 Karusellikonsertti oli nyt yhteinen sekä kamulinjan että peruslinjan karuselliperheille. Konsertissa oli mukana myös muskarilaisten esityksiä, joten

Aika hyvin yleisö tunnisti Villen ylös ja esille nostattamia soittimia; yllä trumpetit esillä.

Risto Vilkon ohjaama puhallinkvartetti edusti tyylikkäästi konsertin konkariosastoa.

suuri väkimäärä oli taattu, samoin kirkkosalin nuori energia!

Konsertin monipuolisessa ohjelmassa kuultiin kanteleita Saijan johdolla, nokkahuilujen, pasuunan, klarinetin ja käyrätorven esitykset, puhallinkvartetin soittoa, sekä muskarilaisten ja lauluyhtyeen esityksiä Mira Törmälän ohjaamina.

Puhaltimen soittimekseen valinneet oppilaat osallistuvat myös opiston puhallinyhtyeiden toimintaan. Opiston puhallinyhtyetoiminta onkin muutamassa vuodessa kehittynyt huimasti. Molemmat Ville Koposen ohjaamat yhtyeet esiintyivät konsertissa.

Villen ja oppilaiden tekemä työ ei ole mennyt hukkaan: isompien soittajien yhteissoitto soi jo varsin mukavasti!

Pianokollegio pohti taas Porkkalassa

Pianokollegio kokoontui jo lähes perinteeksi muodostuen Porkkalaan, jälleen miellyttävän aurinkoisena päivänä, 29.3.19.
Viime vuodesta poiketen mikään auto ei jäänyt mäkeen, sillä kokemuksesta viisastuneena paikalle tultiin ainoastaan uusilla nastarenkailla ja navigaattorin ohjeita uhmaten. :)

Perjantaipäivän pohdinnat keskittyivät syventävien opintojen sisältöön ja arvioinnin toteuttamiseen, sen käytäntöihin pianisteilla.

Lisa Pälikkö kertoi tuoreet terveiset Tampereen Luotsit-koulutuksesta ja oppilaslähtöisestä pedagogiikasta (Lotta Uusitalo). Korjaavan palautteen ja arvioinnin perinne musiikin opiskelussa on vahva, ja palautteilla voi olla yllättävän vahva vaikutus nuoriin oppijoihin. Opettajan tehtävänä onkin myös sanallistaa nimenomaan vahvuuksia.

Pysyvyys on selkeästi yksi kollegiomme (lukuisista!) vahvuuksista. Asioista uskalletaan jo olla myös eri mieltä, ja kuitenkin osaamme keskustellen löytää meille yhteisesti sopivia ratkaisuja. Kiitos, hyvät kollegat!

Metsään mentiin, kun jäälle ei tänä vuonna päästy.

KÄPYLÄN
MUSIIKKIOPISTO